

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Tdo/34/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5707011502                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 09.10.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Pavol Toman              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:5707011502.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. októbra 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému W. I. , pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1 To 50/2010, zo dňa 25. mája 2010, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného W. I. sa o d m i e t a .

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 2. marca 2010, sp. zn. 1 T 152/2007, bol obvinený W. I. uznaný za vinného zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 29.8.2007 okolo 10.20 h. v mieste trvalého bydliska v K. na ul. J. č. XX, v jednoizbovom byte, pod vplyvom alkoholu najmenej 1.46 mg/l (3.04 promile) hovoril z postele, už v súčasnosti svojej bývalej manželke Q. C., predtým I., nar. XX.X.XXXX, s ktorou bol v rozvodovom konaní, či by s ním ešte naposledy nechcela mať pohlavný styk, toto odmietla s tým, že nechce s ním nič mať, nech si niekoho nájde, na to jej povedal, že je stále jeho žena, dookola jej hovoril, aby sa s ním naposledy pomilovala, keď mu povedala, že „neotravuj ma, už som ti stokrát povedala, že s tebou nechcem nič mať“, tak vyskočil z postele, schmatol ju rukami okolo tela, povedal jej, že „ty budeš len moja a chcem mať s tebou sex“, na to ho chcela od seba odstrčiť, ale sa jej to nepodarilo, tak sa chytila zárubne dverí, pričom ju začal ťahať do izby, kde ju zvalil na posteľ na chrbát povedal jej „keď to nejde po dobrom, tak to pôjde po zlom, že to sama chcela“, na posteli jej chytil rukami obidve ruky za zápästia, potom jej uvoľnil ľavú ruku, na čo ho začala odstrkávať od seba rukami na tvári a hovorila mu, aby išiel z nej dole, on nechcel ísť a bol stále agresívnejší, začal jej voľnou pravou rukou sťahovať nohavice až do polovice tela, ona si ich dávala hore, nohavice jej potom pustil a začal jej ísť rukou pod tričko, pričom jeho ruku spod trička odtlačala, znovu ju chytil za zápästie, ale ona sa ho snažila od seba odtlačiť nohou, chytil jej nohu nad členkom a jeho kolenami jej rozťahol nohy, na to začala kričať, nech ju pustí, nech z nej zlezie, bozkával ju na tvár

a na ľavé líc a krk, bol na nej zvalený celým telom, pričom sa jej zle dýchalo, začala plakať, potom jej trochu uvoľnil ruky, ale stále na nej ležal, na to sa jej podarilo ho od seba odtlačiť a povedala mu, že nech ju pustí, že sa jej zle dýcha, potom si kľakol na kolená medzi jej nohy a jej sa podarilo ľavú nohu dostať popred neho, pričom sa preválila z postele na zem na kolená, zdvihla sa, zobrala tašku, vtedy jej povedal, že či chce, aby to takto dopadlo, potom si zobrala botasky a bosá ušla z bytu preč.

Okresný súd uložil obvinenému W. I. podľa § 199 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. a podľa zásad v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov 4 (štyri) mesiace a 1 (jeden) deň, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Martina z 23. februára 2009, sp. zn. 2 T 17/2009, právoplatný 14. apríla 2009, ktorým bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania úmyselného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu a určením skúšobnej doby vo výmere dvanásť mesiacov. Súčasne súd prvého stupňa zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 74 ods. 1 Tr. zák. okresný súd obvinenému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu obvinený W. I. odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie (príp. rozhodol tak, že obvinenému uloží trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby).

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 25. mája 2010, sp. zn. 1 To 50/2010, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. vyššie uvedený rozsudok okresného súdu zrušil v časti vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol rozsudkom tak, že obvineného W. I. odsúdil podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, 4 mesiace a 1 deň.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák.

- zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin z 23. februára 2009, sp. zn. 2 T 17/2009, právoplatný 14. apríla 2009, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov a povinnosť zaplatiť zameškané výživné,
- zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin zo 14. mája 2009, sp. zn. 23 T 59/2009, právoplatný 18. septembra 2009, ktorým bol obvinenému uložený úhrnný aj súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky a povinnosť zaplatiť zameškané výživné a ktorým bol zároveň zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin z 23. februára 2009, sp. zn. 2 T 17/2009.

Súčasne boli zrušené aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 23. júla 2010 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Podanie dovolania odôvodnil tým, že súd nesprávne právne kvalifikoval skutok ako zločin znásilnenia v štádiu

pokusu, pričom správne mal byť kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 Tr. zák., nakoľko zo zisteného skutkového stavu nemožno vyvodiť záver, že konanie obvineného smerovalo ku znásilneniu poškodenej. Obvinený poukázal na to, že objektívne nie je možné, aby sa skutok stal tak, ako ho popisuje poškodenej vo svojej výpovedi. Zdôraznil, že verbálne ani fyzicky vôbec neprejavil snahu zabrániť poškodenej v odchode z bytu a dobrovoľne upustil od svojho konania, ktoré k súloži ani nesmerovalo (pričom upozornil na judikát R 17/1982).

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25. mája 2010, sp. zn. 1 To 50/2010, a prvostupňový rozsudok Okresného súdu Martin z 2. marca 2010, sp. zn. 1 T 152/2007, a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovolaním bol napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline, ako súdu odvolacieho, ktorým súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. rozsudok Okresného súdu Martin z 2. marca 2010, sp. zn. 1 T 152/2007, zrušil v časti - vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. odsúdil obvineného W. I. podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, 4 mesiace a 1 deň. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin z 23. februára 2009, sp. zn. 2 T 17/2009, právoplatný 14. apríla 2009, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 12 mesiacov a povinnosť zaplatiť zameškané výživné; výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin zo 14. mája 2009, sp. zn. 23 T 59/2009, právoplatný 18. septembra 2009, ktorým bol obvinenému uložený súhrnný aj súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky a povinnosť zaplatiť zameškané výživné a ktorým bol zároveň zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin z 23. februára 2009, sp. zn. 2 T 17/2009. Súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, uznesením zo dňa 19. októbra 2010, sp. zn. 2 Tdo 38/2010, dovolanie obvineného W. I. podľa § 382 písm. c/ Tr. por., odmietol (pre nesplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Dňa 17. júna 2013 bolo na príslušnom prvostupňovom súde zo strany obvineného opätovne podané dovolanie prostredníctvom obhajkyne Mgr. Romany Paliderovej, a to proti tým istým rozhodnutiam a tiež z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 372 ods. 2 Tr. por. (v znení účinnom od 1. septembra 2011) ten, koho dovolanie bolo zamietnuté, nemôže v tej istej veci podať ďalšie dovolanie, obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 nemôžu podať dovolanie ani vtedy, ak už bolo zamietnuté dovolanie podané v prospech obvineného.

Toto nové ustanovenie Trestného poriadku nebolo prechodným ustanovením príslušnej (obsahujúcej ho) novelizácie, teda zákona č. 262/2011 Z.z. (§ 567j Tr. por.) nijako dotknuté. Počnúc 1. septembrom 2011 sa teda použije aj v prebiehajúcich konaniach o dovolaní v zmysle princípu aplikácie procesných predpisov „lex fori“.

Aj keď vyššie citované ustanovenie používa pojem „zamietnuté“, bráni aj „odmietnutie“ dovolania z

dôvodu podľa § 382 písm. c/ Tr. por., aby dovolateľ mohol v tej istej veci opätovne podať dovolanie (resp., aby mohlo byť podané dovolanie v prospech obvineného v zmysle § 372 ods. 2 časť vety za bodkočiarkou).

Dôvod odmietnutia dovolania podľa § 382 písm. c/ Tr. por. totiž obsahovo zodpovedá dôvodu zamietnutia dovolania podľa § 392 ods. 1 Tr. por. Dovolanie sa podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietne, ak je už v štádiu predbežného preskúmania dovolania, vykonávaného v zmysle § 378 Tr. por. zrejmé, že nie sú splnené, resp. preukázané dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Preto ustanovenie § 372 ods. 2 Tr. por. (v znení účinnom od 1. septembra 2011) sa per analogiam použije aj vtedy, ak predchádzajúce dovolanie v tej istej veci bolo odmietnuté podľa § 382 písm. c/ Tr. por. V takom prípade dovolací súd musí ďalšie dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. d/ Tr. por. (v tomto smere bol prijatý aj judikát na zasadnutí trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konaného dňa 12. decembra 2011, a to pod Tpj 81/2011-2, konkrétne ide o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. septembra 2011, sp. zn. 2 Tdo 40/2011).

Prekážka predchádzajúceho zamietnutia dovolania podľa § 392 ods. 1 Tr. por. a rovnako odmietnutia dovolania podľa § 382 písm. c/ Tr. por. je prekážkou neodstrániteľnou.

Preto v posudzovanej veci, bez vecného preskúmania dovolania obvineného W. I., bolo potrebné jeho dovolanie podľa § 382 písm. d/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.